

2018BEM32

DATUM	22-1-2018
AAN	Commissie BEM
VAN	Mariette Pennarts
DOORKIESNUMMER	3500
ONDERWERP	N.a.v. Uitspraak door Raad van Arbitrage Waterliniemuseum

Aanleiding

Binnenkort wordt het gewezen vonnis door de Raad van Arbitrage d.d. 11 januari 2018 inzake het geschil tussen Heijmans en de Provincie Utrecht in het kader van het Waterliniemuseumproject openbaar.

De bijlage betreft een analyse op hoofdlijnen van dit vonnis. Ook is gekeken of er aandachtspunten zijn die van belang kunnen zijn voor dergelijke majeure projecten.

Inleiding

Heijmans, de aannemer van het waterliniemuseum, is naar aanleiding van een al langer lopende meerwerkclaim een arbitrage procedure gestart tegen de provincie Utrecht. Op 13 juni 2017 heeft de zitting plaatsgevonden.

De vordering.

Heijmans heeft "in conventie" gevorderd een vergoeding van in totaal € 2.557.489,=.

Deze vordering betrof aanspraken die Heijmans meende te hebben als gevolg van o.a. wijzigingen van het Definitief Ontwerp, de langere uitvoeringsduuren overige kosten.

In "reconventie" heeft de Provincie gevorderd vergoeding van schade wegens tekortkomingen van Heijmans (herstelkosten lekkageschade, hang- en sluitwerk deuren, extra directievoeringskosten). De tegenvordering betrof € 1.306.018,75.

Uitspraak

De vorderingen van Heijmans zijn grotendeels (dat wil zeggen: financieel gezien voor bijna 80%) afgewezen. De Provincie is veroordeeld tot betaling van € 556.943,86, te vermeerderen met BTW en met wettelijke handelsrente vanaf 3 maart 2016 tot de dag van volledige betaling. Hoger beroep kan worden ingesteld binnen 3 maanden, maar dat heeft geen schorsende werking.

De tegenvorderingen van de Provincie zijn deels toegewezen. Heijmans is veroordeeld tot betaling van € 436.500,38 incl. BTW. Over deze vorderingen is per vordering een verschillende ingangsdatum voor de wettelijke rente bepaald. Hoger beroep heeft voor wat betreft dit deel van het vonnis evenmin schorsende werking.

Proceskosten

Gelet op de verhouding waarin partijen over en weer in het gelijk en ongelijk zijn gesteld, heeft de Raad bepaald dat Heijmans 3/5 van de proceskosten op zich dient te nemen (en dus de Provincie 2/5). Na verrekening dient Heijmans de Provincie per saldo nog een bedrag van € 10.075,81 te betalen. Indien Heijmans dit bedrag niet binnen veertien dagen na dagtekening van dit vonnis heeft voldaan, dient ook dit bedrag te worden vermeerderd met (de wettelijke) rente. Ook hier heeft een eventueel hoger beroep geen schorsende werking.

In een overzicht (exclusief rente):

Heijmans te betalen aan de Provincie	Provincie te betalen aan Heijmans
€ 436.500,38 (reconventie) inclusief BTW	€ 556.943,86 (conventie) exclusief BTW
€ 10.075,81 (proceskosten)	nihil
€ 446.576,19	€ 556.943,86

Kortom, de provincie Utrecht dient netto aan Heijmans te betalen een bedrag van circa € 110.000 nog te vermeerderen met het saldo van de rentes over de vorderingen over en weer (die rentes verschillen iets, niet alleen vanwege de verschillende basisbedragen maar ook door verschil in looptijd en het verschil tussen handelsrente en wettelijke rente.

Hoger beroep

Hoger beroep kan worden ingesteld door beide partijen binnen 3 maanden nadat het vonnis is gewezen. Dat betekent voor 11 april 2018.

Lessons learned

Uit de analyse blijkt dat er aandachtspunten worden meegegeven die van belang zijn voor de toekomst als er gewerkt wordt onder UAV-GC - 2005 (Uniforme Administratieve Voorwaarden voor Geïntegreerde Contractvormen).

Genoemd worden o.a. het niet gedragen naar de uitgangspunten van de UAV –GC door partijen; onvoldoende of onjuiste informatieverstrekking en waarschuwingsplicht , terughoudende rol van de opdrachtgever onder de UAV-GC naar een meer directive rol waardoor er meer risico en verantwoording voor kosten in dit geval bij de provincie Utrecht is komen te liggen.

Conclusie

Aandachtspunt blijft de mogelijkheid van hoger beroep binnen een periode van 3 maanden vanaf moment van uitspraak.